

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 28: neděle 26.3.2023

Dospěli jsme už k 5. postní neděli. To je poslední neděle před začátkem „Svatého týdne“. Ten nám bude otevírat přesně za týden Květná neděle a my si během něj budeme připomínat poslední dny Pána Ježíše, jeho smrt, a nakonec i slavné vzkříšení. Velikonoční svátky tedy budou už zanedlouho. Dnešní úryvek z evangelia také mluví o vzkříšení mrtvého. Tentokrát ne o vzkříšení samotného Ježíše, ale Ježíšova přítele Lazara. Ježíš všem ukazuje, že On je vládcem nad smrtí a může povolát zpátky k životu, koho bude chtít. To je skvělá věc – znamená to, že když budeme i my Ježíšovými přáteli, nemusíme se smrti bát. Sice jednou umřeme, stejně jako Lazar, ale Ježíš v pravou chvíli přijde a probudí nás k novému životu. A pak konečně uvidíme Ježíše tváří v tvář a budeme s Ním napořád v nebeské radosti. Naším největším úkolem je tedy to, abychom byli opravdu Ježíšovými přáteli. Když budeme o to stát, Ježíš sám nám bude pomáhat, aby se nám to vedlo, a bude se radovat z každé naší snahy. Tak ať se nám všem snažení daří a nezapomínáme prosit Ježíše o pomoc!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Ježíš měl v jedné vesnici jménem Betánie přátele – sourozence Marii, Martu a Lazara. Když měl cestu kolem, rád se u nich zastavoval. Jednou se stalo, že Lazar vážně onemocněl. Jeho sestry poslaly k Ježíšovi vzkaz. Ježíš, když se o té zprávě dozvěděl, řekl, že to není nemoc k smrti, ale ke slávě Boží. (Nikdo tomu tehdy nerozuměl.) Pak zůstal ještě dva dny na tom místě, kde zrovna byl. Teprve pak se společně s učedníky vydal do Betánie. Když tam přišli, zjistili, že Lazar zemřel a už čtyři dny je v hrobě. Kolem bylo plno lidí, kteří přišli Lazara oplakat a utěšit Martu a Marii v jejich smutku. Marta vyběhla z domu, aby Ježíše pozdravila. Řekla: „Kdybys tu byl, Lazar by neumřel. Ale vím i teď, že ty můžeš Boha požádat o cokoli a Bůh ti to dá.“ Ježíš jí ujistil: „Tvůj bratr vstane.“ Ona mu na to řekla: „Já vím, jednou v poslední den jistě vstane, tak jako všichni ostatní.“ Ježíš jí ale odpověděl: „Já sám jsem vzkříšení a život. Kdo věří, že jsem Pán, neumře navždycky, ale bude žít.“ Marta mu s důvěrou řekla: „Já tomu věřím. Věřím, že jsi Boží Syn a slíbený Zachránce (Mesiáš). Věřím všemu, co říkáš.“ A odběhla do domu pro Marii. Když Marie přišla za Ježíšem, i ona mu padla k nohám se smutnou výčitkou: „Kdybys tu byl, můj bratr by neumřel.“ Ježíš viděl, jak moc je smutná. Viděl i mnoho dalších lidí, kteří plakali kvůli Lazarově smrti, a bylo mu jich líto. I On sám byl z toho smutný. Vzali ho tedy ke hrobu. Ježíš řekl: „Odvalte kámen, který uzavírá hrob.“ Marta ale namítla: „Pane, vždyť už je tam pohřbený čtvrtý den, jeho tělo se už jistě rozkládá.“ Ježíš jí ale znovu připomněl: „Přece jsem ti řekl, abys věřila, že Lazar vstane.“ Ježíš se podíval k obloze a poděkoval Otci v nebesích, že mu splnil, o co žádal, aby všichni mohli vidět zázrak. Pak zavolal: „Lazare, pojď ven!“ A Lazar vyšel z hrobu živý – omotaný pruhem plátna, jak ho tam při pohřbu uložili. Mnoho lidí pak díky tomu uvěřilo, že Ježíš je opravdu poslaný od Boha, že je to slibovaný Mesiáš.

25. 3. – slavnost Zvěstování Páně

Zatím je blíž k minulým Vánocům než k těm příštím, ale příslib těch budoucích už slavíme. Každé miminko má vyměřený čas pro pobyt v mamčině bříšku 9 měsíců. Ani Ježíšek to neměl jinak. Takže

přesně 9 měsíců před Vánoci si připomínáme ten krásný okamžik, kdy Marii navštívil anděl Gabriel, aby se jí zeptal, jestli souhlasí s Božím plánem a stane se maminkou Božího Syna. Maria nemohla tušit, co ji vlastně v životě čeká, když dá andělovi svůj souhlas. Všechno, co anděl řekl, znělo dost neuvěřitelně. Ale i přesto Maria důvěřovala Bohu, že jí bude životem provázet, a svolila. Jen díky tomu mohl Ježíš – Boží Syn – přijít na svět a stát se tak v lidském životě naším bratrem.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Velikonoční svátky se už opravdu blíží. Možná je načase začít si připomínat velikonoční události a pomalu je opět po roce promýšlet. Zkus si najít velikonoční příběh v Bibli (klidně té dětské) a přečti si ho.

Marie a Marta věřily, že Ježíš může jejich bratra Lazara uzdravit – proto mu poslaly zprávu, aby přišel. Jistě doufaly, že Ježíš hned rychle vyrazí a přijde co nejdřív. I my obvykle doufáme, že nám Bůh splní naše prosby co nejdřív. Někdy ale může být Božím záměrem něco, čemu nerozumíme. Tak jako Lazarova smrt a zázračné vzkříšení měly ukázat Ježíšovu moc a pomoci lidem k větší víře.

Co uděláš, když Ti Bůh hned nesplní, o co Ho prosíš? Našveš se, „že to nefunguje“ a dál už se za to nemodlíš? Přestaneš v té věci Bohu důvěřovat? Nebo věříš dál i tehdy, kdy se všechno zdá ztracené – tak jako věřila Marta, že Ježíš může Lazara vzkřísit, i když už je dávno v hrobě?

I Maria – Ježíšova maminka – věřila, že Bůh může udělat i neuvěřitelné věci. Uvěřila, že může být matkou, když si to bude Bůh přát, i když nemá muže, který by mohl být tatínkem. A také uvěřila, že se o ni i o Dítě Bůh postará, i když čekat děťátko bez manžela mohlo tehdy taky znamenat smrt ukamenováním. – Co Ty? Věříš, že Bůh může dělat zázraky a stará se o Tebe? Tady a teď, každý den?

Vzpomeň si na některý ze zázraků, které udělal Ježíš, nakresli ho na obrázek nebo o něm něco napiš a připíchni svoje dílko na nástěnku.

